

„Térdig ezüstben”

A véglegesítő – X.

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIII. évfolyam, 37. szám, 2019. szeptember 13.

A kopt nők című Hajnóczy-szöveg nyílt ki, éppen, mintha igazi könyvben volna, oldalpárként. K. fölismerte, az 1981-es kiadás 46. és 47. oldalának fényképe volt. Mohón szaladt végig a szövegen. „Rágyújtottam egy cigarettára, amely csak ebben az országban neveztetik cigarettának.” A pártállami cenzúra nyilvánvaló okokból eltüntette az eredeti jelzőket, ha egyáltalán valaha is a hiányzónak feltételezett jelzők voltak az eredetiek. A következő találat a rendszerváltozás utáni, gyűjteményes kiadásra mutatott. Ebben már csonkítatlanul szerepelt a mondat, viszont a K. tenyerében őrzött sorrendtől eltérően az ország „kiherélt, ősi területeitől megfosztott” volt. Megértette, hogy a titokzatos ismeretlen régen olvashatta az eredeti szöveget. Némi nyomozás után rátalált az első közlésre. A kopt nők a Mozgó Világ című fojóirat 1980. augusztusi számában jelent meg először. A befényképezett példányban a szöveget nyomáshiba szeplőzte, a címmezőn túlnyúló ovális, sötétszürke folt egyszerre emlékeztetett a maszaj pajzsokra és a sorsüldözött csecsemők arcborét elcsúfító, óriás anyajegyekre. Az első közlés még tartalmazta a jelzőket, ugyanabban a sorrendben, amejben a hejreállított változat. K.-nak rémlett, hogy a fojóiratot később betiltották, a szerkesztőséget szélnek eresztették, hogy a lap ártalmatlan hamisítványát, úgynevezett „ejtőernyősök” irányításával adják ki a továbbiakban, természetesen változatlan címmel. „Ejtőernyősök!” A szónak naftalinszaga volt. Most már kíváncsi lett A kopt nők véglegesített szövegére.